

ger man Brandforsikringerne, saa maa man ogsaa kunne stole paa hans Attest med Hensyn til de Forbringere, der stilles i denne Lov. Branddirektøren, som ogsaa er bleven omtalt, vil efter min Mening ikke kunne bruges dertil, da det vilde blive for kostbart. Jeg bor f. Ex. i Centrum af mit Branddirektorat, men har dog 7 Mil til alle Udsider, og det vilde derfor blive en meget dyr Forretning, om jeg skulde reise hen og se en Bygning efter i saa lang Afstand. — Hvad § 11 angaar, er jeg meget tilbøjelig til at stemme imod den, fordi vi endnu ikke oppe hos os have set nogen Skade blive foranlediget ved disse Lamper, hvormod der i min Tid har været en 2—3 Brandskaber, foranledigede ved Ulygter, og jeg tænker mig derfor, at man mulig kunde søge at begrænse Faren ved at forøge Mulkterne for slødesløss og uforstiglig Omgang med Ild. Smidertid veed jeg nok, at det er anderledes andre Steder, idet Anvendelsen af Petroleumslamper har taget meget til, og jeg har derfor taget den Bestemmelse med Hensyn til denne Paragraf, at jeg vil stemme for det, som kommer fra Flertallet i det eventuelle Udvalg. Efter disse korte Bemærkninger skal jeg slutte.

Sonne: Ligesom flere ærede Talere finder jeg det ogsaa naturligt, at der er Anledning til at foretage Forandringer i en Lov som den om Brandpolitiet paa Landet, efter at den har bestaaet i omtrent en Snes Aar og det i en Tidperiode, hvor der er bygget Meget og foretaget betydelige Bygningsforandringer. Jeg paaskønner derfor ogsaa Lovforslagets Fremkomst, og jeg billiger ligeledes, at den høitærede Minister har søgt at indordne det i den Lov, hvortil det slutter sig, hvad der er saa meget heldigere, som Loven i Almindelighed skal benyttes af Løgsfolk, for hvem det er af Betydning at have Lovbestemmelserne samlede under Et. Hovedbestemmelsen eller maaske rettere Hovedprincippet i § 1, der gaar ud paa at forhindre Tagets Nedskridning over Døren i Ildbrandsstilfælde, kan jeg billige, naar det indskrænker sig til, hvad der er nødvendigt for at opnaa Hensigten. Naar flere ærede Medlemmer have udtalt, at det ikke vil medføre større Beføstninger at binde Tagene med galvaniseret Jerntraad, end at bruge den nu almindelige Tækkemaade, drager jeg i Tvivl, at dette vil blive Tilfældet, og jeg drager ligeledes i Tvivl, at det er en bedre Bindemaade end den nuværende. Den vil særlig blive mere beføstelig; thi i de fleste Egne ere Tækkerne usøvede i at bruge dnt Bindemiddel, og der vil dog hengaa en længere Tid, før det finder almindelig Udbredelse. Men i hvert Tilfælde skal der søvede Folk til at oplægge et Tag, enten det bindes paa den ene eller anden Maade, og det forholder sig ikke, som det igaar blev udtalt af den ærede tredje Landssthingsmand for 5te Kredss (Ogrenbøll), at man kan bruge sine

Tjenestefolk til at oplægge Tag. Nei, dertil skal, som sagt, søvede Folk; selv om det ikke er nogen stor Kunst eller kræver theoretiske Kundskaber, skal der stor praktisk Ovelse til, for at kunne gjøre det. I den Egn, hvor jeg er kjendt, har man ikke kunnet bruge sine Folk dertil, og da det, som berørt af den foregaaende ærede Taler, ofte kan have sin Vanselighed at faae Tækkfolk, betales Arbeidet meget dyrt — der har endogsaa været Tale om 2—3 Kr. om Dagen — saa det har ikke saa Lidt at sige, om Arbeidet tager længere Tid. Uagtet jeg ikke har nogen videre Erfaring med Hensyn til Benyttelsen af galvaniseret Jerntraad, er jeg dog ikke i Tvivl om, at det ikke er et saa paalideligt Bindemiddel som det, der nu bruges. Jeg er meget i Tvivl om, at Taget kan bindes fast dermed; det vil i ethvert Tilfælde ikke kunne undgaaes, at Taget glieder ud over Baandene, og at der bliver en Kant nedensfor, hvor Bindene ville kunne tage fat og flække Taget, altsaa bidrage til, at det bliver ødelagt. Det vil altsaa ikke være saa paalideligt til at modstaa meget skarpe Vinde, saaledes som vi kjende dem i Sjælland, eller hvor Bygningerne ligge mere iso erede og blottede; der vil det nu eksisterende Bindemiddel være heldigere. At det vil blive kostbarere end det nuværende, kan jeg med Læbe paavise temmelig nøie. Forholdene ere jo ganske vist forskellige i de forskellige Egne. Der skal jo Tækkeskjæppe til for at benytte Jerntraade. I skovrige Egne spiller det vel ikke nogen stor Rolle, idet man der enten selv kan gaa ud i Skoven og tage Skjæppene hjem eller lade dem bringe til sig, hvis man selv boer noget længere borte fra Skoven. Tænker man sig derimod skovløse Egne, saaledes somovre i Sjælland, hvor ingen Tækkeskjæppe ere at faae paa Stedet, skulle de altsaa kjøbes andetsteds, f. Ex. paa Sjælland, og selv om de ere billige i Skoven, skulle de jo transporteres pr. Jernbane, derfra ombord i Dampstib og derfra maaske igjen paa Jernbane til det Sted, hvor de skulle bruges, saa at det bliver en temmelig dyr Artikel i saadanne skovløse Egne. Hvad nu selve Bindemidlet angaar, da koster 100 Alen Jerntraad 30 Ore og 100 Alen Tækkemaad kun 8 Ore, saa at altsaa det nye Bindemiddel koster 3—4 Gange saameget som det nu brugelige, og navnlig vil det blive saameget dyrere i min Egn, da man nu ikke der bruger Tækkeskjæppe. Jeg vil indrømme, at man skal ikke af Hensyn til en mindre Merudgift vige tilbage for en god Foranstaltning; men til den anden Side maa jeg dog gjøre gjældende, at naar man vil træffe en almindelig Foranstaltning, skal man ikke gaa videre i sine Forbringere end nødvendigt til at opnaa den Hensigt, man har. For at hindre et Tag fra Nedskriden i Ildbrandsstilfælde, er det ikke nødvendigt at binde med saa korte Afstande som nu bruges. Taglængderne ere mellem to og tre Alen, nærmest tre Alen, og der bindes nu i en